

ידיעות הכפר הירוק

עיתון בית הספר הכפר הירוק	המנהל: ד"ר קובי נווה (סיסקו)	עורך: רוני לדר	סגנית עורך: שהם שמש ערביט	מורה מלווה: ורדה קרין	סיוע טכני: אבי תירוש	עורכת אחראית: תאיר שכנר-רובמן	יוצא לאור בחסות "ידיעותיכון"	יום ה', 11.6.2009 י"ט בסיוון תשס"ט
------------------------------	---------------------------------	-------------------	------------------------------	--------------------------	-------------------------	----------------------------------	---------------------------------	---------------------------------------

הכפר הגלובלי שלנו

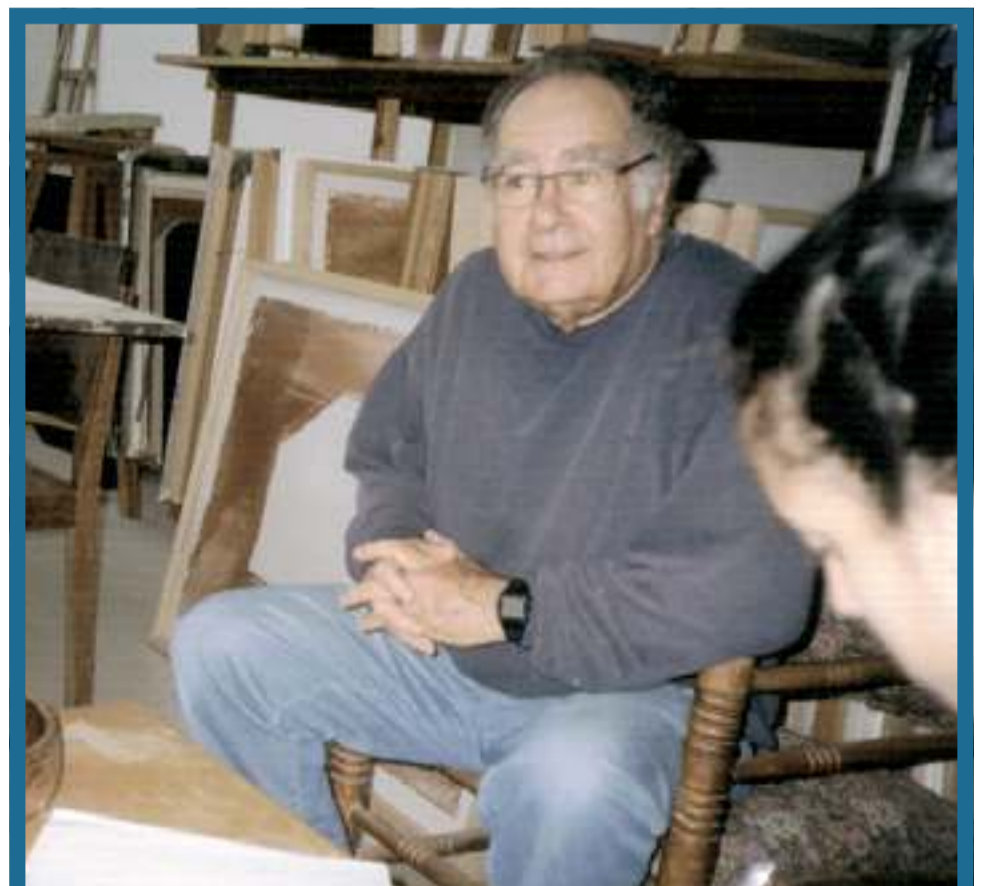
נולד לכתוב עמ' 3

כמנהיג אל מנהיגים עמ' 2

בזכות תוכנית ה'10 עמ' 9

חקלאי ואמן עמ' 8

הכפר הירוק מציין בקרוב 60 שנה להיווסדו • רבים מבוגריו עשו חיל והפכו לדמויות משפיעות בחברה הישראלית • אז שלא נברך?

גם לדורות הבאים

הכפר שלי בן 60! אני לא מאמינה איך הזמן טס. מתוך 60 השנים האלה, אני לקחתי חלק רק בארבע. זה אולי נשמע מעט, אבל עבורי מדיבר בארבע שנים מאוד משמעותיות בחיי. הגיל כבר ניכר על הכפר שלי והוא צריך לעבור כמה ניתוחים פלסטיים. חלקם מבוצעים כבר עכשיו: הורסים ובונים ושוב מש' פצים. מתיחת פנים, מילוי קמטים, שלא יראו את הגיל, שימשך להיות יפה וירוק.

אבל מה חשוב הוא לא רק המראה החיצוני, אלא גם מה שנעי' שה כאן במקום. ואני מקווה מאד שמה שאני קיבלתי בכפר ייתן גם לדורות הבאים אחרי.

שייאר לתמיד

לפני 60 שנה נפתח הכפר הירוק, פנימיית נוער שעסקה בחינוך לחקלאות וערכים.

במהלך השנים הכפר התפתח, ואנו רוצים לאחל לו מזל טוב! מזל טוב על 60 שנה של בית ספר פנימייה מרדומים, מזל טוב על החינוך המצויין, מזל טוב לעובדים הנכבדים, מזל טוב לחדר האוכל, לרפת ולמבנים החדשים, מזל טוב לסיסו המנהל היקר שלנו, מזל טוב לעכשיו ומזל טוב לעתיד, מזל טוב שיישאר לתמיד!

רן בן, 7/1

להמשיך להתפתח

ברכות מומי, תלמיד הלימוד כבר חמש שנים בכפר בתלמידי הכפר בשבילי הוא מקום מיוחד מאוד, מכוונת אפשרויות הפיי תוח העצמי שהוא העמיר לרשותי.

אני מאחל לכפר שימשיך לגדול ולהתפתח.

לאוניד נגיקן, י"א/1

זיכרונות לנצח

הכפר הזה היה בתי במשך שש שנים, מביתה ד' עדי י"ב, בתור אקסטרניט ובתור אינטרניט.

תמיד הכפר יהיה בלבי ואני מאחלת לו שימשיך להתפתח ולהיות בית להרבה ילדים, נעדים ובוגרים. שימשיך להיות ירוק, מלא חיים, ממוחה ואנשים טובים, עצים ופרחים וכל הרברים המ' קסימים שבו.

אני אוהבת את הכפר ומאחלת לו הרבה הצלחה ושיגוג, גם לתלמידים שיבואו וגם לאלה שכבר כאן, שינצלו כל דקה ודקה,

כי את הויכרונות הללו הם יישאו איתם לנצח.

אנקה אבלין, י"ב/3

הקוראים מגיבים

בתגובה לכתבתו של רועי לדר על מרכז המשאבים: רועי לדר כתב כי התלמידים המשתמשים במחשבים הנמצאים במרכז אך לא לומדים בו, פוגעים ביכולתם של אלו הצריכים את המרכז לצורכי למידה ללמוד ולפיק צריך למנוע מהדבר לקרות. אני חולק עליו. כל עוד לא קיים מודיעון הפנאי המרובה המרכז מספק אפשרות ביי לוי לשעות החופשיות וחבל למנוע אותן מהתלמידים.

דיעות הכפר הירוק

עיתון הכפר הנוער הכפר הירוק

עורך: רועי לדר

סגנית עורך: שהם שמש שרביט

כבריו מערכת: אורי הררי, לאוניד נגיקן, שהם שמש שרביט, שיר עזרי, שיר גולובסקי, אווה לצמזן, יוליה בטוטס, ויקטוריה דרשב, אור רומילוביץ, יעל רטר, דר. מגל, אלינור קורלנד, נוי קוגמן, ליאור וייסמן, רן כץ, רועי מעיין

מורה מלווה: ורדה קרין

מסייע מנכ"ל: אבי תירוש

ירצא לאור בחסות "ידיעותיבון"

רחוב מוזס 2, תל אביב, טלפון: 03-6082524

www.yeditchon.co.il

e-mail: yt@yedioth.co.il

גרפיקה: הגר לרין

עורכת אחראית: תאיר שכנר-רוכמן

עורך ראשי: יהודה יערי

כמוהיג אל מנהיגים (לעתיד)

היכולת להנהיג היא תכונה מולדת או נרכשת? • אם תשאלו את טוני בלייר (כך, אותו) תגלו שמדובר בתכונה שבהחלט ניתן לרכוש – וגם תקבלו כמה טיפים • הראשון שבהם הוא: עבודה קשה • היינו בכנס מנהיגים צעירים באוניברסיטת תל אביב

קבוצת הזוכים במסך דן דוד. ביניהן שתי תלמידות הכפר נטע רוטשטיין ולירי ואל פינקוביץ'

מידים המשתתפים בדיון. בשלב זה התחורר לדיקן כי הוא יושב במקומו של אחד המנהיגים הצעירים ופינה מקום. הקהל הגיב במחאות כפיים.

**מאת רועי לדר
דיעות הכפר הירוק**

האם ניתן לרכוש כישורי מנהיגות? על השאלה הזאת ניפו לענות מספר מרצים ואנשי אקדמיה, ובראשם לא אחר מראש ממשלת בריטניה לשעבר, טוני בלייר. הדיון התקיים באוניברסיטת תל אביב בחודש מאי, בהשתתפות קבוצת תלמידים ומוזיבים מהכפר.

השתתפתנו בדיון נעשתה חלק מתוכנית המנהיגות שמפעילה החידרה לנוער שחר מרע של האוניברסיטה, בשיתוף מרכז יצחק רבין. הכפר הירוק ועוד שלושה בתי ספר לוקחים חלק בתוכנית, בהנהגתה של המורה הרר פרי. הדיון נפתח, כראוי לאירועים מסוג זה, בברכות לכמה מהאישים שהוזמנו. אחר כך עלתה לבמה נציגת התוכנית ואמרה: "התא' ספנו כאן במטרה לחגוג ולסכם בו מנהיג צריך לתת המנהיגות לשנת 2009 שאורגנו על ידי החיי' דה לנוער שחר מרע.

"מטרת החידרה היא לעודד מצויינות על ידי הרחבת אופקי התלמידים, דרך חשיפה לעבודות אקדמאיות ותיגול. אנחנו חושבים כי מצויינות אינה הישג חד פעמי אלא תהליך שאינו נגמר. אנחנו מאמינים שתפיסה כזאת של מצויינות מתאימה גם כן למנהיגות."

הדיקן והניסא הריק

כאמור, התוכנית מושתתת לאוניברסיטה ולמרכז יצחק רבין, ואחת מאורחות הכבודו הייתה הבת דליה רבין. רבין עלתה אף היא לבמה ודיברה על הקשר בין עידוד דור המנהיגים העתידי לבין הגשמת חוזה השלום והדמוקרטיה של אביה. "המטרה הסופית היא להשיג חברה בטוחה ודמוקרטית יותר, וככך להגשים את חלומם של אבי", היא סיכמה.

אחרי רליה עלו לבמה גם דיקן האוניבר' סיטה (שבתר להתיישב לצידו של טוני בלייר במרכז הבמה) ועוד כמה פרופסורים, שחלקם נאמו, בירשו שוב את אותם אישים שבוכו כבר קודם וצינינו בפני בלייר הישגים שהשיג בחייו (לי נראה שאת רובם הוא כבר שח). ואחרי שכל החשובים והמכובדים סימו רועי מעיין

"הביטו בי". נעם שמיר שלנו

דן דוד ו... עם מנהל הכפר, סיסקו

??????????????

נולדים או רוכשים?

ארבעת התלמידים ייצגו את ארבעת בתי הספר בתוכנית, ואותנו ייצגה בכבוד נועה שמיר מביתה ט'/6. כל אחד מהם דיבר בתורו ואמר מהי מנהיגות בשבילו ואיך כותן לרכוש אותה.

מהדברים עלה כי לכל אחד מהתלמידים יש תפיסה שונה לגבי השאלה מהי מנהיגות וכיצד, אם בכלל, ניתן לרכוש את הכישורים הדרושים לה. התלמידה הראשונה פתחה ואמ' רה שלדעתה מנהיגות היא אכן יכולת שניתן לרכוש, אך במקום לבסס ולהוכיח את דבריה בחרה להתרחק לחגוג ולסכם בו מנהיג צריך לתת השארה לאחרים.

התלמידה השנייה טענה שיכולת המנהיגות של אדם תלויה בגנטיקה שלה ולכן זה לא דבר נרכש. היא גם נתנה דוגמה (שגויה לר' עת) למנהיג טבעי שכזה כשדיברה על אישה ממצרים, ששינתה לגמרי את צורת התפיסה לגבי מעמד האישה בארצה. בדבריה תיארה התלמידה כיצד הוגבלה האישה על ידי השיל' טון במצרים וכיצד נאבקה בו.

התלמיד השלישי ניקש להמחיש איך נראית מנהיגות ובחר את אברהם לינקולן כדוגמה. שוב, בדומה לאישה ממצרים, לינקולן היה מנהיג חשוב וגדול אך אין הוא מהווה דוגמה לאדם שרכש את יכולות המנהיגות שלו, אלא שגנולר איתן.

נועם שמיר שלנו הצילה את הדיון כשב' ניגוד לתלמידים האחרים בחרה להוכיח את הטענה שכן אפשר לרכוש יכולות מנהיגות. נועם השתמשה בדוגמה היצירתית והנבונה ביותר: היא עצמה.

"לדעתי, יכולות מנהיגות אכן יכולות להרכוש", אמרה בקול איתן, "אני רואה את עצמי בתור דוגמה לאדם שרכש את יכולות המנהיגות שלו. לפני שלוש שנים, כשרק התי' חלתי ללמוד בכפר הירוק, בקושי דיברתי. הביטחון העצמי שלי היה חלש, ובואו לא נדבר בכלל על הכריזמות והמכובדים שחזרו אחרי שלוש שנים של למידה בכיתה המי' ומתרחש ממנה.

השאלה השלישית התייחסה לשיתוף פערי לה בין מנהיגים מארצות שונות כדי לפתור בעיות עולמיות. בלייר הסכים כי יותר ויותר בעיות דורשות פיתרון עולמי ולא מקומי. לרבין, העולם הגיע למצב בו הדרך היחידה להשיג הישגים היא באמצעות שיתוף פעולה בין מדינות וגישה כלל עולמית לבעיות. הוא מאמין שמנהיג העתיד יצטרכו ללמוד כיצד ליישם את שיתוף הפעולה העולמי הזה מבלי לפגוע בעקרונות, כגון דר ומבנה כלכי' ל, של מדינות אחרות.

**מאת רועי לדר
דיעות הכפר הירוק**

הסופר עמוס עוז התארח בכפר הירוק ודיבר בפני התלמידים על ראשית דרכו המקצועית. בסוף ההרצאה הקרישה לו התלמידה סנדרה דשבק את השיר "שתישאר צעיר לנצח", לכבוד יום הולדתו השבעים.

עמוס עוז נולד בירושלים להורים חילונים ומ' שכילים שעלו ארצה מרוסיה. הוא היה בן יחיד וכשהגיע לגיל 12 התאבדה אימו האהובה. מספר שנים אחר כך, בהיותו בן 15, עבר עוז לקיבוץ חולדה. הוא חי בקיבוץ שנים רבות, התחתן והפך

עמוס עוז נכדו אלון ועל

השאלה השנייה נשאלה על ידי נטע רר' מנשטיין מביתה ט'/6. נטע ביקשה לדעת האם העבודה שיותר ויותר מועמדים צעיר' רים נבחרים לתפקידי מנהיגות אכן נובעת מביכולתם הטובה יותר להנהיג.

שבתוכו של בלייר הבחינה בין צורת הנהגה של אדם צעיר לעוצת זאת של מנהיג לרבין, למנהיג הצעיר יש תשוקה רבה יותר לתהליך הפוליטי וזה מופיע על אופן קבלת ההחלטות ועל דעת הקהל לגבי, שרואה את התלהבותו ומתרחש ממנה.

"לא הרביצו לי החזקים, אלא החלשים. בהפסקות הייתי מספר סיפורים וכל אויבי היו מתא' פים סביבי ומקשיבים. אם הייתי מפסיק, הייתי מקבל מכות. בזמן השיעור הייתי מוציא, בהפס' קה הייתי מספר. הייתי משתמש בזה בתור כוח".

סיפור יכול להיוולד מכל דבה, אמר עוז. הוא סיפר כיצד נהג להמציא סיפורים על כל מי שנ' קלע בדרכו, החל מאנשים שראה במקרה ברחוב ועד אלה שישבו בבתי קפה שהוריו גדרו אותו אליהם. הוא המציא סיפורים על האנשים שמט' בינו כדי להעביר את הזמן וכדי לקבל מהוריו את הגלידה המובטחת "אם יתנהג יפה".

"עד היום זה כך", סיכם עוז, "כשאני מחכה, במקום לקרוא איזה עיתון אני מבטט על אנשים

תקולד לסעוד

בבית הוא בלע ספרים, בכיתה המציא סיפורים כדי לא לקבל מכות, בבתי הקפה עם הוריו רקם מעשיות על האורחים • הסופר עמוס עוז הגיע לכפר וסיפר לנו על תחילת דרכו הספרותית

עמוס עוז נכדו אלון ועל

מאת Michael Tariverdiev. "אומנם יצירה לא מספורסמת, אך טובה מאוד לטעמי", הסביר לקהל.

אחרי דיבור והמנהלת דייזי בר אילן והמנחה ורדה קרין, שבייך את הסופר לרגל יום הולדתו השבעים וסיקר בקצרה את ספריו. עמוס עוז עצמו פתח וסיפר שכבר כילוד בן ארבע אהב לספר ולשמע סיפורים. "לא היה דבר שאהבתי יותר מזה", אמר. לפעמים היה מספר את אותם סיפורים שסיפרו לו, ולעיתים היה ממציא כמה בעצמו.

גיל חמש למד לקרוא והחל לבלוע ספרים, וכבר אז ידע שהוא נולד לכתוב. נושא הכתיבה, הוא אמר, היה מאוד מקובל אז. לא היו טלוויזיות ומחשבים ועם רדת הלילה, כשהבריטים הכריזו על עוצה, כל אנשי ירושלים הסתגרו בבתיהם וכ' תבו מאמרים, מכתבים, סיפורים ויומנים.

בבית הספר המשיך עוז בחייו, הוא נחשב בעיני רבים לחנון של הכיתה והיה מטרה להצקות. על מנת למנוע מהילדים האחרים להרביץ לו, היה מוציא סיפורים ומספרם בזמן ההפסקות. אויביו היו מתגוררים סביבו, מקשיבים לסיפורים ושוכי' חים את רצונם להרביץ לו.

"לא הרביצו לי החזקים, אלא החלשים. בהפס' קות הייתי מספר סיפורים וכל אויבי היו מתא' פים סביבי ומקשיבים. אם הייתי מפסיק, הייתי מקבל מכות. בזמן השיעור הייתי מוציא, בהפס' קה הייתי מספר. הייתי משתמש בזה בתור כוח".

סיפור יכול להיוולד מכל דבה, אמר עוז. הוא סיפר כיצד נהג להמציא סיפורים על כל מי שנ' קלע בדרכו, החל מאנשים שראה במקרה ברחוב ועד אלה שישבו בבתי קפה שהוריו גדרו אותו אליהם. הוא המציא סיפורים על האנשים שמט' בינו כדי להעביר את הזמן וכדי לקבל מהוריו את הגלידה המובטחת "אם יתנהג יפה".

את האירוע חתמה הזמרת המוכשרת סנדרה דשבק מביתה י"ב/3 בליווי של לאוניד על פסנתר. שירתה "שתישאר צעיר לנצח" ריגשה עד רמעות את עמוס עוז ואת בני משפחתו שנכחו באולם.

סילת אחרון ופרידה

ריטה מיכאלין סבלה רבות במסלול של היום הראשון, התענתה קשות במסלול של היום השני, ונהנתה מכל רגע • חוויות מהטיול השנתי של שיכבת ט' וכמה מילות פרידה מהכפר אותו היא עוזבת

מאת ריטה מיכאלין
ידיעות הכפר הירוק

הטיול השנתי הוא אחד משיאייה של שנת הלימודים. נכון שיש כאלה שחושבים שזה משעמם וקשה להם להיות יומיים ללא מחשב וטלוויזיה, אבל הם טועים בגדול. אין דבר שמגבש את התלמידים ומחבר ביניהם יותר מהטיול השנתי.

הטיול של שיכבת ט' השנה היה לרמת הגולן. המסלולים היו מפרכים ביותר וגררו לא מעט התבכינות מצדנו, והן, אני חייבת להודות, החלק הכי אהוב עליי בהליכה. שום גוף יפה לא יש' ומה להנאה שבהתבכינות למחנך גל. "נו גל, מי הטמבל שתיכנן את המסלול הזה?", אני נטפלת, כזמן ההליכה הארוכה במסלול. זה באמת עוור ברגעים הקשים.

אקשן באוהל הבנות

אבל מה שחשוב בטיול הוא בעצם לא המ' סלולים הרגליים, אלא מה שקורה אחר כך, בערב, באוהל. שם קורים הרברים האמיתיים, מתחזקים הקשרים, נרקמות החברויות.

וכשאני מדברת על חברויות, חברויות אמיי תיות, אני מתכוונת בעיקר לאוהל של הבנות, שהגיבוש בו היה פשוט ענק. כל הבנות דיברו וחלקו את רגשותיהן. אחת שיתפה אותנו בבעיות עם החבר שלה, שנייה השמיעה איזו בדיחה מצ' חיקה ושלישית סיפרה על החלק של הטיול שהיא זכיא אהבה.

דיברנו בכנות ובהנאה, הרגשתי שאנחנו מכי רות כבר שנים ושאינו לנו ממה להתבייש. תחור שת הגיבוש והביחור היתה נהדרת. סידרנו את המזוננים שלנו כך שכולן יהיו מרוצות, למרות

שבהתחלה זה היה די קשה. "אני רוצה לידר ליליו", צועקת האחת. "אני רוצה לידר ריטה!", צועקת השנייה. "אני רוצה לידר יוליה וגם לנחיה". צועקת השלישית.

כאמור, זה לקח כמה דקות, אבל אחרי שה צלחנו להתארגן, והגיעה שעת כיבוי האורות – התחיל הכיף האמיתי. התחלנו להוציא את החטיפים מהתיקים, שיחקנו קלפים ובעיקר הת' לחשנו וריכלנו. אתם יודעים, בנות.

לאט לאט התחלנו לדבר על אמת, לומר דברים מהלב. כולם הקשיבו אחת לשנייה ואשכרה דיב' רגנו. נזכרנו איך בבוקר נכנס המחנך שלנו לכיתה ושאל בשיא התמימות: "יש לכם אלכוהול?". הוא באמת חשב שמישהו יקום ויגיד לו: "כן בטח, לי יש, אני הבאתי". המורים האלה פשוט קורעים אותנו.

דיברנו על המסלולים שהיו באמת מפרכים, אבל גרמו לנו להבין כמה כוח הרצון שלנו חזק ואיזו סיבולת גבוהה יש לנו. סבלנו, אבל איכשהו היה כיף, וזה מה שהכי חשוב.

התלונן בגדוללכל

בבוקר למחרת היה דווקא סבבה. הבנות קמו בקלות וחלבו להתקלח (הזכרתי את זה שהמקלחות והשירותים נראו כמו ביוב אחד גדול?) ולצחצח.

קצת צילומים העיניינים השני שלנו.

בהזדמנות זאת אני רוצה להתלונן ובגדוללכל על המסלול השני. זה היה אחד המסלולים הקשים ביותר שעברתי. כמובן שהמחנך שלנו גל שליט סבל קצת מכאב ראש אחרי שהסברנו לו יפה יפה והרבה הרבה כמה המסלול היה קשה. ובכל זאת, אני מסכמת את הטיול הזה כאחת

מראות מרמת הגולן, תלמידים ברמת הגולן, ודורון סטוב

מראות מרמת הגולן, תלמידים ברמת הגולן, ודורון סטוב

100 שנה לאל אביב סיפורים להשכונה

לא היה דבר אחד שלא אהבתי בשכונת נווה צדק: הבתים העתיקים, הסימטאות הצרות, הסיפורים המעניינים • תל אביב הקסומה

מאת אסתר שטיינברג, ט'4/
ידיעות הכפר הירוק

הסיור בשכונת נווה צדק בתל אביב גרם לי הנאה רבה, בזכות שילוב מנצח בין בתים עתיקים, ציורים יפים, סימטאות קטנות וסרי' מרום מעניינים.

סיפורים ציוריים וציורים שמספרים. נווה צדק

סיפורים ציוריים וציורים שמספרים. נווה צדק

כביכר המרכזית של נווה צדק יש ציורים יפים בהם מופיעות הרמויות החשובות אשר הקימו את השכונה. בית הספר לבנות שנמצא במקום, נבנה לפני שנים רבות, שור' חזר ושופץ ויופיו עשה עליי רושם רב. מחוץ לבית הספר יש באר

סיפורים ציוריים וציורים שמספרים. נווה צדק

ועל פסי הרכבת שכבר אינם בשימוש. אהבתי את ההליכה ברחובות הישנים והשק' טים של נווה צדק, בהם רואים לא רק בתים ישנים ויפים אלא גם אנשים נחמדים שחיים בשקט. הנתיבי לעבוד ליד בתים של אנשים מפור' סמים: ביתו הענק והחום של אהרון שלוש, שני הבתים התאומים היפייים שבנה לשני בניו, ביתו של פינס, ביתם של רבקה ושלמה אבולע' פיה אצלם שכר חדר הסופר ש"י עגנון.

התלהבתי מהמזיאון אליו נכנסנו, שם ראינו ציורים ויצירות של סופרים כאשר היו עוד יל' דים, וציפניו כסרט על תולדות תל אביב.

הופתעתי לראות עד כמה גדול הפסיפס שעשה הסופר והאמן נחום גוטמן, הבטתי בו בדקדקנות, ראיתי מה מופיע בכל פרק, קראתי הסבריים על הפסיפס ומילאתי משימות לימודיות.

ניסיתי לדמיין כיצד נראתה השכונה בעבר, כיצד נראו אז כל האתרים בהם ביקרנו, איך היו שם אנשים חיים יהודיים וציוניים שנים רבות לפני הקמת המדינה.

הנתיבי מאוד לעבוד ולשתף פעולה עם בני קבוצתי והערכתני את ההרכבה הנעימה והנחמ' דה של תנה. היא סיפרה לנו סיפורים מעניינים על השכונה והטילה עלינו משימות שעזרו לנו להתרכז בסיוה.

הסיור היה לא רק חוויה מעניינת בפני עצמה, אלא גם יום של כיף וחופש מהלימודים. אני מקי וזה שיהיו עוד סיורים כאלה בהמשך.

חתחברים, אבא לא שוכחים

חילופי הנוער בין ישראל לגרמניה נועדו ליצור קשרים חדשים בין שני העמים, למרות העבר הכואב • זה בדיוק מה שעשתה משלחת הכפר הירוק, ששילבה בין טקסי זיכרון לבילויים משותפים – וגילתה שרב הדומה על השונה • להכיר ולהזכיר

נציגי י"א ליד האנדרטה בקאלטרואה

אחר כך מצאנו גם הרבה דברים משותפים. אחר' הכל, הם בני נוער בדיוק כמונו, גם הם רוצים ליהנות מהחיים, גם להם יש את אותן הבעיות ואת אותם התחביבים כמו לנו.

בהמשך ביקרנו גם בעיריית ברוכסל ונפגשנו עם ראש העירייה. אחר כך סיירנו בכמה ערים, בטירות יפפיות ובארמונות, כאזור המדהים של היער השחור ובמפלים מרשימים בשווייץ.

הגענו אפילו לפרלמנט האירופי, שממוקם בצורה סימלית על הגבול בין צרפת לבין גרמ' ניה, ומסמל את השלום בין כל מדינות אירופה, למרות המלחמות הרבות שהיו בעבר.

טקס בבית הקברות

שני אירועים אני רוצה לציין באופן מיוחד: הביקור במחנה הריכוז והטקס בבית הקבר' רות.

הביקור במחנה הריכוז Struthof שבצרפת היה חוויה מאוד חזקה ומאוד מועזת. המראות שם היו אימים. לפי דעתך, כל אחד חייב לעבור את זה כדי להבין מה באמת קרה שם בשואה. ודרך אגב, היחס המשפיל שקיבלנו מעובדי המ' קום משום שהגענו סמוך לשעת סגירת האתר, רק הוסיף לחוויה האימה.

בימים האחרונים של הביקור ערכנו טקס זיכרון בבית הקברות היהודי ב'Eichelberg. בטקס נכחו כל התלמידים והמשפחות המאר' חות, המורים שקיבלו את המשלחת ואף ראש העירייה.

מאת לאוניד נגיקין, י"א1/
ידיעות הכפר הירוק

בחודש מרץ, במסגרת תוכנית חילור' פי נועד בין ישראל לגרמניה, יצאה מהכפר הירוק לעיר ברוכסל משלחת בת 18 תלמי' דים משיכבת י"א ושני מורים מלווים. בסתיו הקרוב ייערך ביקור הגומלין של המשלחת הגרמנית.

מטרת תוכנית החילופים היא העמקת ההיכ' רות בין שני העמים ויצירת הבנה וקשרים, למרות העבר הכואב. כל אחד מאיתנו התארח במשפחה של תלמיד מבית הספר המקומי. המשפחות קיב' לו אותנו בחום רב ואירוחו היה מעולה.

למשפחות המארחות יש תפקיד חשוב מאוד בתוכנית: בנוסף לאירוח הפיזי יצרנו קשרים עם בני המשפחה ועם חבריהם, דיברנו איתם על נו' שאים שקשורים להיסטוריה וניסינו להכיר יותר אחד את האחר.

מצא את ההבדלים

התוכנית שלנו כללה גם ביקור בבית הספר בו למידים התלמידים הגרמנים. מעניין לראות איך הם יגיבו כשיראו את הכפר הירוק שלנו, לעומת הבניין הבודד שמרכיב את בית הספר שלהם באמצע העיר.

בבית הספר נכחנו בשיעורים ונפגשנו עם המורים המקומיים. ממשבו ראשון נראה לנו שיש הבדל עצום בינינו לבין הנערים הגרמנים, אבל

שוכרים על החסורת

הטיול המסורתי של י"ב לאילת הפך למושא ציפיותיהם של תלמידים רבים • עכשיו, אחרי שהיינו שם, אנחנו מבטיחים שבאמת יש למה לצפות

סוף סוף הגיע היום המרגש – ויצאים לטיול השנתי של י"ב. בתוכנו הכפר הירוק קיימת מסורת יפה: לתת ציפור לתלמידו י"ב בצורת טיול בן שלושה ימים באילת. ואחרי שהשתתפתי בטיול הזה אני יכול להעיד שאכן מדובר בציפור אמיתי.

הטיול הצטיין באווירה טובה ותרם רבות לגיבוש השיכבה. הוא כלל מסלולי הליכה, ערבים עם כל מיני הפתעות וזמן חופשי לשור' טטות בעיר.

ביום הראשון היינו בקניון שחרות, ביום השני בהר צפחות, וביום השלישי בקניון הארום. שלוש המסלולים היו מעניינים ומהנים, אבל הכי כיף היה כמובן בערבים. בערב הראשון רקדנו במסיבת דיסקו על ספינה שטה. בערב השני עשינו על האש בחוף וילג' ושוב רקדנו. אחר כך גם נתנו לנו זמן חופשי להסתובב באילת, לערוך קניות בקניון, ללכת בטיילת ולדרחוק בים.

מסלולים מהנים, אבל הכי כיף בערבים

בין שפני הסלע לשבת הנחש

המסלולים היו יפים, המאהל היה נעים, המים היו קרים • חוויות מהטיול השנתי של כיתות ז'

הטיול השנתי שלנו למדבר יהודה היה אתגרי ומחנה. המסלולים היפים, הערב הב' דואו ואפילו מזג האוויר הנפלא – הפכו את הטיול לחוויה נהדרת.

ביום הראשון טיילנו בנחל צפית, מס' לול לא קל, עם ירידת בסולם, שהפכו אותו למהנה במיוחד. בתום המסלול נסענו למקום הלינה במאהל ברואי נעים. לפני השינה נהנינו מארוחת ערב ברואית, מפעילות עם דרבוקות ומשירים וסיפורים סביב המדורה.

הלכנו לישון אחרי חצות וקמנו כבר בשש בבוקר. אכלנו ארוחה קלה, עלינו לאוטובוסים ונסענו למצדה. אחרי טיפוס רגלי למרומי המצדה שמענו הסברים על ההיסטוריה של המקום וראינו את הערויות הארכיאולוגיות. ירדנו דרך שביל הנחש ולמטה גילינו שמחכה לנו ארוחת צהריים.

אחרי הארוחה נסענו לעין גדי, הלכנו ברגל וראינו שפני סלע ויעלים. טבלנו בכריכות הקריירות, עשינו מלחמות מים והשתוללנו. היה ממש כיף, ועם ההרגשה הטובה הזאת חז' רנו חזרה לכפר.

רועי מעיין

תחרות שירים וסיפורים במרחב הירוק

על תחרות הכתיבה והקריטריונים לבחירת המנצחים, ועל יצירתיות

מאת רועי לדר
"ידיעות הכפר הירוק"

במרוץ השנה התקיימה תחרות שירים וסיפורים. במעמד המרשים והמכובד נבחרו המנצחות דייוו בר אילן, מאריגנת התחרות דפנה מנור, המשוורר והמתרגם הכריזמטי רפוי וייכרט וחבר השופטים מבין סגל המורים. יותר ממאה יצירות – שירים להגיש סיפור עלילתי – הוגשו השנה לצוות הספרות במסגרת התחרות. על פי הכללים, התחרות היתה מיועדת לתלמידים בלבד.

הסינון הראשוני

את השירים והסיפורים כותבים התלמידים בעצמם, עם מספר מגבלות קבועות מראש. לפי דרישות התחרות, מתחרים בקטגוריית ה"סיפור קצר" צריכים להגיש סיפור עלילתי הנע בין 500 ל-1,500 מילים. לקטגוריית השירה לא הוגדרו מגבלות חד משמעיות, חוץ מהעובדה שהשיר חייב להיות מנוקד ובעל משמעות. בתחרות יש הפרדה בין החטיבה לתיכון, כך שיכולים להיות ארבעה זוכים במקום הראשון, כל אחד מהם מקבל פרס של 500 שקל. בשלב הראשון, מעבירים התלמידים את יצירותיהם לצוות המורים לספרות, שקוראים אותן ובודקים שהן אכן עומדות בדרישות. בשלב זה אין שום שיפוט לגבי איכות היצירות. כמו כן, המורים בודקים אם כל היצירות אותנטיות. יצירה לא אותנטית נפסלת מיד.

השלב המרכזי

לאחר הסינון מגיע השלב המרכזי בתחרות: השיפוט. צוות השופטים מקבל ליוזי את היצירות ומתכנס לדיון בקו.

לספרות והמנהלת, אינו יודע באיזו צורה קובעים את איכות היצירות, מהם הקריטריונים שאליהם השופטים מתבססים, והכי חשוב: מי הם המנצחים.

כל אלה הם הסוד השומר ביותר בכפר. שלושת השופטים, שמייצגים פנים שונים בתחום הכתיבה הם דפנה וייס (מורה ללשון והבעה), אביב טלמור (המשורר והמורה לקולנוע) ואביבה

זק (מורה לספרות בכפר שיצאה לגימלאות). "נראה כי השיפוט היה הוגן למדי", אומרת אורי הררי, תלמידת ביתה ח', שזכתה בפרס הראשון בקטגוריית הסיפור הקצר בחטיבת הביניים, "אך לדעתי היה צריך לפרסם את הקריטריונים במלואם עוד לפני תחילת השיפוט". קביעת איכותה של יצירה נעשית על ידי אינטגרציה של כל הקריטריונים, ביחד עם דעה אישית של כל שופט, כאשר לכל אחד מהם משקל שווה. דפנה וייס מתארת את התהליך "כל שופט קורא בעיון רב את כל היצירות חודש לפני הישיבה עם שאר השופטים. לאחר שעבר על כולן, כל שופט

בטקס: כשהגיע הרגע להכריז מיהם הזוכים בטקס גוריית השירה התברר, למרבה ההפתעה, שיש רק זוכה אחד, ולא שלושה כמקובל. בהמשך הטקס הודיע מנחה הטקס, טלמור, כי את המקום הראשון בשתי הקטגוריות של התיכון, הן השיר והן הסיפור, לקחה אותה תלמידה – שהם שמש שרביט מכיתה י'. "אני אוהבת ספרות. מאז ומתמיד אהבתי", אומרת שהם. "בכלל לא ציפיתי לזכות בכלום. הסיפור היה כתוב בפשטות, בלי יותר מדי תיאורים. לא משהו מיוחד בכלל, לדי". עתה: אפילו לא שלם". השופטים, כך נראה,

קביעת איכותה של יצירה נעשית על ידי אינטגרציה של כל הקריטריונים, ביחד עם דעה אישית של כל שופט, כאשר לכל אחד מהם משקל שווה

יוצר לעצמו מידרג של היצירות המועמדות. לאחר העבודה האישית אנו מתכנסים למספר מיפגשים בהם כל אחד מציג את הבחירות והטיעונים שלו. עד כה נמצא מיתאם מאוד גבוה בין השופטים. לאחר מכן אנו דנים ביצירות שהצגנו, תוך התייחסות לקריטריונים ולמטען האישי. הריון מאוד רציני ואנחנו משתדלים להיות אוניברסיטאים עד כמה שניתן".

הברת חלק מהתלמידים שזוכים? "ברוב מהיצירות שזכו היו של תלמידים שלי, אך זה לא השפיע כלל על החלטתנו. לאחר שאנחנו דנים ביצירות נופלות ההחלטות ואנחנו מתחילים לתכנן את סקס הענקת הפרסים".

כדי להבטיח עוד יותר את האובייקטיביות של השופטים הוחלט כי בשנה הבאה יוגשו היצירות בעילום שם.

השלב האחרון

השלב האחרון בתחרות, טקס הענקת הפרסים, מתקיים מספר ימים אחרי תום תהליך השיפוט. עד לאותו רגע לא יודע לאיש על החיזיונות השופטים. לכאן אנו מגיעים להתרגשות והמתח שהיו

בטקס: כשהגיע הרגע להכריז מיהם הזוכים בטקס גוריית השירה התברר, למרבה ההפתעה, שיש רק זוכה אחד, ולא שלושה כמקובל. בהמשך הטקס הודיע מנחה הטקס, טלמור, כי את המקום הראשון בשתי הקטגוריות של התיכון, הן השיר והן הסיפור, לקחה אותה תלמידה – שהם שמש שרביט מכיתה י'. "אני אוהבת ספרות. מאז ומתמיד אהבתי", אומרת שהם. "בכלל לא ציפיתי לזכות בכלום. הסיפור היה כתוב בפשטות, בלי יותר מדי תיאורים. לא משהו מיוחד בכלל, לדי". עתה: אפילו לא שלם". השופטים, כך נראה,

קביעת איכותה של יצירה נעשית על ידי אינטגרציה של כל הקריטריונים, ביחד עם דעה אישית של כל שופט, כאשר לכל אחד מהם משקל שווה

חשבו אחרת. בטקס הודיעו השופטים ש"12 כותבים אשר נבחרו על ידם יזכו להשתתף בסדרה, בהנחיית אביב טלמור, במטרה לשפר את תביבתם.

ראוי או לא ראוי?

מכל התחרות עולה השאלה הבאה: האם יש דבר כזה "יצירת ראוייה"?

התשובה כנראה אינה פשוטה. מצד אחד ברור שמדובר בעניין של טעם. האם יצירתך ראויה או לא ראויה? תלוי באדם המתבונן. ייתכן מאוד שאדם אחד יחשוב שיצירתך היא פאר הכתבים עלי אדמות, והאחר יגיד כי היא לא ראויה. דוגמה מצוינת לכך נוכל לקחת מהתחרות עצמה: אורי הררי, הזוכה בפרס הראשון בתחרות הסיפור הקצר לחטיבת הביניים, התמודדה גם בשנה שעברה. לצערה, השופטים לא חשבו שהיא ראויה להיכלל בין שלושת הזוכים.

אבל אורי לא התייאשה ושלחה את אותו סיפור לתחרות אחרת שהתקיימה בארץ.

שם, לאחר תהליך שיפוט לא פחות ארוך או רציני מזה המתקיים בכפר, זכתה אורי במקום הראשון. "לכל אחד יש דעה אחרת ואני לא חוש"

כבולים

איננו מכינים, עד כמה אנו כבולים. סגורים, מתיים, איננו חיים, כבולים מאחורי אשליות, סגורים מאחורי סורגים, והכל בליבנו רגשות, ורצונות. להיות חופשיים.

כבולים, ולעולם לא נשתחרר. חיים באשליה שזה יעבור וייגמג. לא מכינים עד כמה אנו כבולים בפנים. עמוק יותר, מיום ליום. מאבדים ומאבדים. את עצמנו.

כבולים ושבורים, מאחורי סורגים. חיים או מתיים... מיכאל לוריא י"ז/6

שהם שמש שרביט, הזוכה בשני המקומות הראשונים

שיך סיכור ותלונה

אל תחרויות הכתיבה והמוזיקה שהפכו לחלק בלתי נפרד מהלימודים בכפר, הצטרפה השנה תחרות חדשה: ציורים • הכינו את המכחולים

מאת דר מגל
ידיעות הכפר הירוק

את התחרויות הקיימות בבית הספר בתחום הכתיבה ("שירים וסיפורים") והמוזיקה ("שיך נולד") בולנו כבר מכירים. מהשנה נוספה להן תחרות חדשה – תחרות ציורים. גלילה, רכות האמנויות בבית הספר ומנהלת התחרות, מספרת כי את הרעיון לתחרות הגה המנהל ד"ר קובי נווה (טיסקו), בתקווה להפוך אותה למסורת שנתיים בבית הספר כמו תחרות היוצרים בתחום הכתיבה והמוזיקה. מזה יהיה תהליך השיפוט בתחרות הציורים? גלילה: "התחרות יצאה לדרך מאוחר וזה פגע במידת ההיענות של התלמידים וביכולתם לכתוב ולגבש חובר שופטים. כנראה שגשגל בשיפוט מורים ממגמת האמנות, יחד עם אמני חיצוני ונציגים מקרב התלמידים". איך תיראה התחרות בשנים הבאות? www.kfaryarok.org.il

עידן טל ויעל רטר הזוכים עם רפי וייכרט

אנחנו קראנו, כדאי גם לכם

ספר מתח, ספר פנטזיה, ספר פסיכולוגיה, ספר אנטי מלחמתי * תלמידי הכפר הירוק ממליצים על ספרים שקראו

אהבה זה לא סכין/ זאב ברגמן ושרה

מדהים עד כמה חוויות ילדות יכולות לעצב את אישיותנו ולהשפיע עליה. להשמיע עד כדי מחלת נפש. בדיוק בנושא זה עוסק הספר "אהבה זה לא סכין", שרינת וריגש אותי עד אין קץ. הספר, שנכתב במשותף על ידי פסיכולוג ומטופלת, מתאר את מסע הרפיוי שעוברת המטופלת שרה. בילדותה היא סבלה מאלימות פיזית ונפשית וכאגדה לעצמה עולם פנימי עשיר וסגור, המאובלס ברמויות שהיא ממציאה ואשר מייצגות חלקים שונים מאישיותה. כבוגרת היא אינה מסוגלת לקשר עם הסביבה באופן נורמלי, להאמין בבני אדם ולבטוח בהם. הפסיכולוג מצליח בחוכמתו ליצור עימה קשר, גורם לה לתת בו אמון ולאט לאט מוציא אותה מעולמה הסגור. דרך הספר מתחבר הקורא עם התחושות הנפש שלו, מבין את נושא הברידות ואת הצורך החיוני כל כך באהבה ובקבלה, הקיים בכל אדם. ספר מעניין מאוד, מרגש, כואב ומשקף דעה על החיים. קיראו אותו ותבינו. הספר נמצא בספרייה בכפר. מומלץ.

ריטה מיכאלית, ט'/4

הגרזן העדין/ רינ מוריס

בספר המתח "הגרזן העדין" עוקבים הקוראים אחר הקירה של מקרה רצח. הספר נפתח בפארק מכוסה שלג בסנט פטרבורג, שם נמצאות שתי גופות – אחת תלויה על עץ גבוה, מסתתרת באוויר הקר, והשנייה היא גופתו של גמד, מכוונת בתוך מוורדה מוכתמת דם. חקירת הרצח מופקרת בידי של החוקר האגדי פורפירי פטרוביץ', שלאט לאט, צעד אחר צעד, פותר את התעלומה.

שי עזרי, י"6

מר ורטיגו/ פול אוסטר

הילד וולט גדל עם דודו סלים, שנוהג להכותו מדי ערב. יום אחד יוצא וולט בהרגלו לקבץ נדבות ברחוב ופוגש אדם שמציג עצמו כ"מאסטור יהודי". הפגישה הזאת משנה את חייו של וולט. המאסטר לוקח אותו תחת חסותו ומבטיח לו שילמד לעוף. מיליונים ביחס מוזל מצד המאסטר ובמשומות מורדות. אבל לבסוף מצליח וולט ללכת על המים ואחר כך גם לרחף. וולט לא מפחד מהמוות, הוא חושב שכאשר אדם מגיע לטוף דרכו, מה שהוא באמת רוצה זה למות. ההבנה הזאת, וההתפתחות הרוחנית שלו, עוורות לו לרחף ולשלוט בריחוף. אבל הריחוף גורם גם כאבי ראש, התעלפויות והקאות. אך וולט לא מוותר ולא נכנע. הוא נחוש ברעתו להמשיך להתאמן, להמשיך לרחף ולהראות לאנשים את הרבר שהצליח להשיג בכוחות עצמו, את הרבר שמוחד רק לו ושלאפשר בהחלט להיגאנת בו. העלילה מתבכנת כשסלים רוצה את הילד ואת הכסף שהרוויח וכדי לדעת את ההמשך צטרכו לקרוא את הספר המסקרן והסוחף הזה. מומלץ!

מיטל וילק, ט'/4

לב של דיו/ קורנליה פונקה

הספר מגולל את סיפוריה של מוני בת ה-12 ושל אביה, המכונה מו. העלילה מעניינת וסוחפת, ובסוף הסיפור תגלו איך הפאזל שהורכב לאט לאט לאורך כל העלילה מושלם לתמונה מרתקת. מעניין ומומלץ. יעל רטר, ז'7

חדר העבודה של ש"י עגנון בתלפיות

חקלאי וסמן

החינוך החקלאי שקיבל פרופ' מיכה אולמן כאן בכפר משפיע עליו עד היום • "נשארתי עובד אדמה", אומר חתן פרס ישראל לפיסול, "אני יוצר בעיקר פסלי אדמה וחול"

בזכות תוכניות היסו

כשאבי קושניר עלה על הבמה במסגרת תוכניות ה-10 בכפר הירוק, הוא שמע את הקהל צוחק – וידע שזה מה שיעשה בחיים • אבל עד היום הוא גם רוצה להיות חקלאי

"כשהגעתי לכפר התבטלו בעיני כל ההבדלים בין בני האדם. זו אחת המתנות הגדולות שקיבלתי פה. בנוסף למדתי להעריך, לאהוב ולקבל. אני בא מתל אביב, ופתאום בגיל 16 אני דואג שלפרה לא תהיה דלקת בעטינים"

"כל המטרות שרציתי להשיג לא היו חומריות." קושניר מספר, וכתבת "ידיעות הכפר הירוק" רושמת

הולכים הביתה, לא רוצים לסיים י"ב. אין דבר כזה היום. "יש עוד חוויה שאני לא אשכח: הבן אדם הראשון שזן במחזור, קראנו לו צלצ'י. לקח את האוטו מאבא שלו והגיע לכפר להשוויץ. אמרו לו 'אתה לא יכול להכניס את האוטו מטעמי שיוויץ'. אבל לנו לא היה איכפת מהשיוויץ, רצינו שהוא ייכנס והחלטנו לע" שות הפגנה. "זה היה בשישי בערב, קבלת שבת. כל השמיניות לא הגיעו באופן הפגנתי. אני לא אשכח את הלילה הזה. עשינו ארוחה אלטרנטיבית ואילתרנו תוכנית 10 משלנו על הגג של קבוצה ג'."

מה הקשר שלך ליורם לביא? "יורם לביא הוא את, לא מאותה אימא אבל את. אחד האנשים המדהימים שהכרתי בחי', כחבר וכא' דם. רק ההיסטוריה תדע את זה."

מה אתה מעדיף, תיאטרון או משחק מול מצ' למה?

"תיאטרון! אני שחקן, המהות של שחקן זה בימת התיאטרון, ומה שמור שמתיאטרון לא נשאר כלום. אחרי שהצגה יורדת מבמה, אין לה זכה. לשחק בתיאטרון זה מורכב יותר ממשחק מול מצלמה, זה דורש ראייה אמנותית, התייחסות סיפורית ותנ' בתות. מחזה צריך לנתח בדיוק כמו סקסט בסיפ'

בתחילת חודש מאי הגיע אלינו השחקן אבי קו' שניה שלמד בכפר הירוק כשהיה בתיכון. בראיון מיוחד לעיתון סיפר קושניר על אהבתו לחקלאות וגילה כיצד החל את דרכו האמנותית דווקא כאן אצלנו.

השיחה עם קושניר נערכה באווירה נעימה ומבר' דחת ותלמידים רבים מהכיתה של ורדה הגיעו לצ' פות בה. בסוף השיחה חלקם שאלו שאלות וקושניר ענה עליהן בשמחה.

"הגעתי לכפר הירוק מתל אביב ולמדתי בו שלוש שנים, מכיתה י' עד י"ב", סיפר לנו אבי, שניכר עליו שהיה מעט נרגש לשוב הנה.

מה הביא אותך להיות הניו' בכפר הירוק? "אני וחברי גרלנו באותו בניין, למרנו באותה כיתה. הוא היה ילד מאוד מופרע ובסוף כיתה ח' שלחו אותו לכפר. שלוש פעמים בשבוע הייתי מגיע הנה לבקר אותו, והחברים שלו נהו החברים שלי. כך התאהבתי במקום, התאהבתי באנשים, ובמיוחד ברעיון של חקלאות.

"ניסיתי לשכנע את ההורים שלי לשלוח אותי לכפר כפנימיסט והם לא הסכימו, אז הבאתי אותם השתתפת בתוכניות ה-10 כשהיית פנימיסט? "כן השתתפתי, כשהתחלה זה היה מטעמים סו' ציאליסטים. זו הייתה הפעם הראשונה שעמרת על כמה, ואני לא אשכח את היום הזה. היה לי בסך הכל משפט אחד להגיד, וברגע שהקהל צחק, הרגשתי שזהו מקומי.

"אפשר לומר שפה בכפר גיליתי שאני כזה ושאני רוצה להיות שחקן. לפני זה לא היו לי שום תוכניות בכיוון הזה. אבל עד היום אני גם מאוד אוהב חקלאות וקצת מצטער שלא הפכתי לחקלאי. למרות שכמו שאומרים, משחק זה לא מקצוע שבחורים, זה הוא שבחור אותך".

איך הכפר היה בזמנך? "הכפר היה כמו היום: מקום מאוד פסטורלי ומ' שובכ נפש. כמוכן שבמהלך השנים היו גם שינויים, החברה הכללית השתנתה וכך גם הכפר. פעם היינו חברה', אנשים, משחקים ורוקדים.

"היום כולם במחשב, בפייסבוק. אגב – להגיד 'יש לי חבר בפייסבוק' זה כמו לקנות טמגוצ' ולהגיד 'יש לי כלב'. אני לא בא לומר שפעם היה יותר טוב, אני מברך על ערכים אחרים."

החיים בכפר לימדו אותך משהו?

נפשו. "באתי לכפר במטרה להיות חקלאי. הרבר הקרוב ביותר לאמנות שעשיתי בומן שהייתי בכפר היה בערך בכיתה ט' או י'. היה לי דף, פלסט שבועי כזה, ששם פירסמתי חמש או שש קריקטורות על מאורעות השבוע. גם השתתפתי בוועדת קישוט ובוועדת תרבות. "ברור שזרעי האמנות שלי נבטו בכפר, אך רק בצבא זה התגבש והחלטתי ללכת ללמוד בבצלאל ולהתעמק באמנות. אבל כמו שאת רואה, נשארתי עובד אדמה. אני יוצר בעיקר פסלי אדמה וחול. עבודת הכפיים הוו הייתה משמעותית מאוד, הטבע כיוון אותי".

הכפר השתנה מאוד מאז. היום הוא כפר נוער ניסויי, שמתמקד במנהיגות וסביבה. מה דעתך? "השינוי נשמע מצויין. זה הפך להיות מוסד חינוכי, שזה טוב מאוד. אני מאוד תומך בתר' כניית האקולוגיה, הטבע והסביבה. אני בעד שהכפר יישאר ירוק וקטן, מין מסגרת של חינוך ואיכות. יברים בהחלט השתנו ברוח הזמן והתקופה".

בקירוב יציין הכפר הירוק 60 שנה להק' מתו. איך תברך אותו? "אני מברך באמת מעומק הלב. הכפר הזה הוא חלק ממני. אני זוכר את התקופה של אז שהייתה מאוד מיוחדת. הייתי קורא לזה רוח חלוצית. אני רואה בשמחה שהרוח הזו נשא' רה דרך האנשים המובילים את בית הספר, למרות שבאופן טבעי הוא השתנה עם הש' נים".

מאת שי עזרי ואווה לנצמן ידיעות הכפר הירוק

בתחילת חודש מאי הגיע אלינו השחקן אבי קו' שניה שלמד בכפר הירוק כשהיה בתיכון. בראיון מיוחד לעיתון סיפר קושניר על אהבתו לחקלאות וגילה כיצד החל את דרכו האמנותית דווקא כאן אצלנו.

השיחה עם קושניר נערכה באווירה נעימה ומבר' דחת ותלמידים רבים מהכיתה של ורדה הגיעו לצ' פות בה. בסוף השיחה חלקם שאלו שאלות וקושניר ענה עליהן בשמחה.

"הגעתי לכפר הירוק מתל אביב ולמדתי בו שלוש שנים, מכיתה י' עד י"ב", סיפר לנו אבי, שניכר עליו שהיה מעט נרגש לשוב הנה.

מה הביא אותך להיות הניו' בכפר הירוק? "אני וחברי גרלנו באותו בניין, למרנו באותה כיתה. הוא היה ילד מאוד מופרע ובסוף כיתה ח' שלחו אותו לכפר. שלוש פעמים בשבוע הייתי מגיע הנה לבקר אותו, והחברים שלו נהו החברים שלי. כך התאהבתי במקום, התאהבתי באנשים, ובמיוחד ברעיון של חקלאות.

"ניסיתי לשכנע את ההורים שלי לשלוח אותי לכפר כפנימיסט והם לא הסכימו, אז הבאתי אותם השתתפת בתוכניות ה-10 כשהיית פנימיסט? "כן השתתפתי, כשהתחלה זה היה מטעמים סו' ציאליסטים. זו הייתה הפעם הראשונה שעמרת על כמה, ואני לא אשכח את היום הזה. היה לי בסך הכל משפט אחד להגיד, וברגע שהקהל צחק, הרגשתי שזהו מקומי.

"אפשר לומר שפה בכפר גיליתי שאני כזה ושאני רוצה להיות שחקן. לפני זה לא היו לי שום תוכניות בכיוון הזה. אבל עד היום אני גם מאוד אוהב חקלאות וקצת מצטער שלא הפכתי לחקלאי. למרות שכמו שאומרים, משחק זה לא מקצוע שבחורים, זה הוא שבחור אותך".

איך הכפר היה בזמנך? "הכפר היה כמו היום: מקום מאוד פסטורלי ומ' שובכ נפש. כמוכן שבמהלך השנים היו גם שינויים, החברה הכללית השתנתה וכך גם הכפר. פעם היינו חברה', אנשים, משחקים ורוקדים.

"היום כולם במחשב, בפייסבוק. אגב – להגיד 'יש לי חבר בפייסבוק' זה כמו לקנות טמגוצ' ולהגיד 'יש לי כלב'. אני לא בא לומר שפעם היה יותר טוב, אני מברך על ערכים אחרים."

החיים בכפר לימדו אותך משהו?

נפשו. "באתי לכפר במטרה להיות חקלאי. הרבר הקרוב ביותר לאמנות שעשיתי בומן שהייתי בכפר היה בערך בכיתה ט' או י'. היה לי דף, פלסט שבועי כזה, ששם פירסמתי חמש או שש קריקטורות על מאורעות השבוע. גם השתתפתי בוועדת קישוט ובוועדת תרבות. "ברור שזרעי האמנות שלי נבטו בכפר, אך רק בצבא זה התגבש והחלטתי ללכת ללמוד בבצלאל ולהתעמק באמנות. אבל כמו שאת רואה, נשארתי עובד אדמה. אני יוצר בעיקר פסלי אדמה וחול. עבודת הכפיים הוו הייתה משמעותית מאוד, הטבע כיוון אותי".

הכפר השתנה מאוד מאז. היום הוא כפר נוער ניסויי, שמתמקד במנהיגות וסביבה. מה דעתך? "השינוי נשמע מצויין. זה הפך להיות מוסד חינוכי, שזה טוב מאוד. אני מאוד תומך בתר' כניית האקולוגיה, הטבע והסביבה. אני בעד שהכפר יישאר ירוק וקטן, מין מסגרת של חינוך ואיכות. יברים בהחלט השתנו ברוח הזמן והתקופה".

בקירוב יציין הכפר הירוק 60 שנה להק' מתו. איך תברך אותו? "אני מברך באמת מעומק הלב. הכפר הזה הוא חלק ממני. אני זוכר את התקופה של אז שהייתה מאוד מיוחדת. הייתי קורא לזה רוח חלוצית. אני רואה בשמחה שהרוח הזו נשא' רה דרך האנשים המובילים את בית הספר, למרות שבאופן טבעי הוא השתנה עם הש' נים".

"הגעתי לכפר מתוך עניין בחקלאות. זו הייתה תקופת החלוצים והקיבוצים. קיבלתי מילגה ללמוד בחינם באיזה בית ספר שארצה, יכולתי ללכת לכל בית ספר נחשב בתל אביב בזמנים ההם, ובחרתי בכפר הירוק בגלל העניין החקלאי."

מאת שהם שמש שרביט ידיעות הכפר הירוק

בוגרים רבים של הכפר הירוק הגיעו להישגים מרשימים והפכו למוזיות משמעותיות בחברה הישראלית. אחד מהם הוא האמן מיכה אולמן, חתן פרס ישראל לפיסול.

לכבוד יום הולדתו ה-60 של הכפר הסכים אול' מן להתראיין לעיתון ולספר על חוויותיו כתלמיד במקום.

איך הייתה השנה הראשונה שלך בכפר? "בשנות ה-50, שנת 1953 אם אני זוכר נכון, כשהייתי בן 15, הגעתי לכפר כתלמיד חוץ. הייתי במחזור השני. הייתי מאוד ביישן ודי בודד ולכן החלטתי לעבור לפנימייה רק בכיתה י"א. לא הצ' טערתני על זה – ברגע שהגעתי עברתי מהפך חבר' תי ואישיותי. הפכתי חברותי ושוב, והייתי אחראי להרבה הרפתקאות ומעשי קונרס".

מה הביא אותך לכפר? "הגעתי מתוך עניין בחקלאות, רציתי להיות חקלאי. זו הייתה רוח תקופת החלוצים והקיבו' צים, ובשבילי זה היה חלום והגשמה. הגעתי לכפר מתוך בחירה. קיבלתי מלגה ללמוד בחינם באיזה בית ספר שאני רוצה, יכולתי ללכת לכל בית ספר נחשב בתל אביב בזמנים ההם, ובחרתי בכפר הירוק בגלל העניין החקלאי."

זאת הייתה תקופה אחרת – החקלאות הייתה המרכז. אבא שלי היה נהג דן, אבל תמיד חלם להיות חקלאי. אז אני הלכתי להגשים בשבילי את החלום".

חקלאות במקום אמנות

אולמן נחשב לאמן מוערך ומצליח גם בארץ וגם בעולם. הוא מעיד שהניצנים הראשונים של יכולתו האמנותית אכן נראו כבר כאן, בכפר, אך הבל התגמד מול החקלאות, שהייתה משאת

עבודה ומבחני אומץ

כידוע, בימים ההם הייתה לעבודת המושק חשיבות רבה, לפחות כמו ללימודים העיוניים. סדר היום כלל לימודים עד ארוחת הצהריים

אוכפיים לזהטים

לרכוב על סוסים, ללטף סייחים ועוד לקרוא לזה לימודים • באיזה עוד בית ספר בארץ תמצאו דבר כזה?

מאת שיר גולדובסקי, 17/ ידעות הכפר הירוק

כנה, זה לא קל לעבוד באורווה, אפילו די קשה. אבל יחד עם זאת מדובר בעבודה כיפית. טיפול בסוסים ורכיבה עליהם – באיזה עוד בית ספר אפשר לעשות את זה? האורווה של הכפר הירוק נבנתה כיוזמה משותפת של הכפר ושל אדם פרטי. היא משמשת כבית גידול לסוסים ערביים וכענף חקלאי לכל דבר, שבו הילדים לוקחים על עצמם את נושא גידול הסוסים והטיפול בהם. שחה, האמראי על האורווה, אומר כי העבודה בה מתנכט לחריצות ואחריות והדבר ניכר היטב על התלמידים שמתגוררים במקום. כמה סוסים יש היום באורווה? "האורווה מונה כיום כ-21 תאים, כאשר בתחילת הדרך היו שלושה ארבעה סוסים ובמהלך השנים הם התרבו. כיום אנו מגדלים כאן בין 25 לשלושים נפלאים."

סופי הסוסה וסייחה באורווה

לו הייתי צב (או זיקית)

ידעתם שיש המון זיקיות וצבים בכפר? • קבלו כתבה על הזוחלים הכפר-ירוקניקים הגאים • פלוס שבועה דברים שאין סיכוי שידעתם עליהם קודם!

מאת אורי הרק, 2/ ידעות הכפר הירוק

עצים ושטחים פתוחים בכפר, ולכן יש גם הרבה זיקיות, ולמרות כל זאת – צריך לשמור עליהן! דבר אחד שאפשר לעשות הוא, לתלות על הקולר של החתולים פעמון, כדי שהזיקיות ישמעו אותם כשהם מתקרבים ואולי יצליחו להינצל. **חתרבים שלא ידעתם על הזיקית?**

- בהרבה אמונות החשיבו את הזיקית כשה, כי כשהיו מחזיקים אותה היא היתה מכווצת את הבטן, משנה צבע, מתנפחת ומלחשת. במערב האמינו שהיא מקללת.
- כשהזיקית מחודרת, הצבע שלה אפור. כשהזיקית רגועה, הצבע שלה ירוק. כשהזיקית ישנה, הצבע שלה צהוב.

חיים בכלל – כי אחרת ייפגע חלק גדול מהגרעין של הצבים בגוש דן. ללא צבים המפגשים שלנו עם עולם החי לא יהיו אותו דבר."

דברים שלא ידעתם על הצבים

- כשהולכים באביב (עונת הייחום) בשדה, אפשר לשמוע חבטה חזקה, וזה אומר שמתפתח סיפור אהבה בין צב לצבה. דרך החיזור של הצב היא... לדפוק את הראש בשריון של הנקבה מעין ריקוד חיזור לצורך הוויכוח.
- היה רעיון להקים בכפר מרכז רבייה לצבים, במטרה להחזיר את האוכלוסייה לטבע.
- המקום בכפר שבו תוכלו למצוא הכי הרבה צבים הוא... ליד מערת השומרונים!

הנציגה המדעית שלנו

לואיזה קריבלי, המורה למורה, השתתפה בכנס מורים למדעים ממדינות האיחוד האירופי, בחסות אונסק"ו. הכנס נמשך ארבעה ימים, ומישראל הוזמנו אליו ארבעה מורים, שמפעילים בארץ את פרויקט Parsel. מטרתו: עידוד תלמידים להתקרב למקצועות המדעיים ולהתמחות בהם. לואיזה הגיעה לכנס עם מצגת על בית הספר ועל הפרוייקט, שעורך עניין רב. "אני מקווה להמשיך לעבוד עם תלמידים בפרוייקטים נוספים, כי לימודי המקצועות המדעיים הם ליי מורים חשובים וחיוניים בחברה שלנו", סיכמה לואיזה. לירון מואל, ח/3

"הכפר הירוק הוא ריאה ירוקה ענקית בלב גוש דן, והשטחים הפתוחים שלו מכילים המון בעלי חיים, ביניהם הזוחלים. חלק מהזוחלים הווים חיוניות קשות שנגרמות על ידי בני אדם, במכוון – או לא במכוון, מספר רוני שושן, מורה לטבע בבית הספר. למשל, הזיקית, שהולכת ונעלמת מישראל. אנחנו כורתים עצים, שהם בית הגידול שלהן, ואנחנו מכניסים בעלי חיים לכפר, כגון חתולים, שמשנים את האיוון וצדים את הזיקיות. יש הרבה רגשים."

זה קרה אצלו

אימפריית שחמט

נבחרת השחמט של הכפר הירוק קטפה את שלושת המקומות הראשונים באליפות הארצית • חייל ירוק מכה חייל לבן

רות, כשהמילים "עידן הכפר הירוק" ו"אימפריה" חוזרות שוב ושוב. אין ספק שהישג זה, המצטרף לזכייה בתחרויות נוספות שנערכו השנה, מקבע את מעמדו של הכפר הירוק כבית ספר מוביל בתחום השחמט. התלמידים שזיכו אותנו בהישג: מתן פורטנו, טל נרבצביץ, מורן ברזילי, אורי תיבון, שרון זילבי, הרקץ, אלעד בוגומולני, טל עוז ודניאל דנון. מורן ברזילי, י"ב/2

סיסקו, עדי גל והזוכים

כפר המוזיקה

השירים היו של סטיבי וונדר, הנגנים והזמרים היו שלנו • המופע של מגמת המוזיקה היה וונדרפול

מגמת המוזיקה של הכפר הירוק החליטה להימקד השנה בשיריו של סטיבי וונדר. המופע שהועלה כלל 12 שירים של וונדר, שבחלק מהם השתתפו גם תלמידי ביתנו טי, אשר עתידים להצטרף למגמה בשנה הבאה. הערב החל בכרכות של אמיר למורים ולתלמידי דים. אחריו עלה דניאל שינקר, שאמר את מה שכל תלמידי המגמה חושבים ומרגישים: "בית ריושקה זה הבית השני שלנו, אפילו ישנו בו פעם. אנחנו אוהבים את המקום ובעיקר את המורים שמלמדים אותנו בסכנה ויודעים לסלוח לנו על הכל".

ההופעה עצמה החלה עם השיר "as" בכיכובו של תלמידי המגמה והמשיכה עם שאר השירים, בכיכובם נהדרים ומרגשים. אחד ממקורות ההשראה שלי הוא ללא ספק סטיבי וונדר", אמר לנו אמיר, ראש המגמה, אחרי המופע. "וונדר הוא גאון מעבר לכל ספק". איזה מוזיקאים בארץ נותנים לך השראה? "יש המון, ביניהם מתי ספי ושלום חנוך". עד כמה הנגנים במגמה מקצועיים ומתמיידיים? "אני מאמין שמוזיקה באה מהתלהבות. זאת התחלה, ואחר כך צריך ללמוד, להשקיע ולהי תאמן". אתה עדיין מתרגש בשאתה עולה על הבמה? "פעם כשהייתי עולה היו לי פרפרים

דיני בר אילן ועדי גל עם הנוטות (משמאל) ויקי, ליה, אנה, תמי, לידיה, איילת, אושרת, רלי, הללי, אופיר, סתיו, אלה וגיל

אימפריית ניווט

נבחרת הבנות של בית הספר זכתה באליפות הארץ בניווט • אנחנו על המצפן

נבחרת המועדון הבית ספרי בניווט השתתפו בתחרות ארצית וזכו בהישגים מרשימים: נבחרת הבנות של ביתנו י' עד י"ב זכו במקום הראשון והן אליפות ישראל בניווט. נבחרת הבנות של ביתנו ט' זכתה במקום השני ונבחרת הבנים של ביתנו ט' זכתה במ' קום השלישי. המועדון הבית ספרי בניווט פועל כבר ארבע שנים. במהלך השנה לומדים התלמידים והתלמידות בשיעורי בחירה כיצד לנווט ומבי צעים תרגילי ניווט בכפר. חמשישים תלמידים משתתפים בפעילות, תחת שרביטם של המא' מן עורך ורביץ ומנהל המועדון עדי גל.

"רוצים להיות מדעני טילים". נראה לכם?

בבטן. היום זה כבר רגיל". מיה סגנון המוזיקה האהוב עליכם? אלעד: "הכל. החל מרוק עד לפרוגרסיב מטאל. חשוב לציין שזה לא כולל קאוורס למיניהם". מיקי: "רוק, בלוז ופאנק". האם יש לכם פריטי מזל כלשהם? אלעד: "יש לי נעליים נוחות ומקלות מועדפים לתיפוף". מיקי: "יש לי את האנשים שאני אוהב, שמחזקים אותי". בעתיד תרצו לעסוק במוזיקה? אלעד: "לא, אני רוצה להיות מדען טילים. מה נראה לך? כמוכן שכן". מיקי: "הייתי רוצה לעסוק במוזיקה כתחביב. אם ארוויח כסף מהמוזיקה שלי, אז כרצוני". מי ההשראה הגדולה שלכם במוזיקאים? אלעד: "RUSH, IRON MAIDEN, PINK FLOYD, GARY MOORE". מיקי: "RUSH, IRON MAIDEN, PINK FLOYD, GARY MOORE".

הכפר צ'לנע על קיבתו

מה הכי מטריד את תלמידי הכפר הירוק? האוכל • כך לפחות עולה (שוב) מהמשוב השנתי • המנהל סיסקו חושב שמדובר בסתם פינוק • התלמידים חושבים שמדובר בסתם סלטים • ואני חושב: שאלה יהיו הצרות שלנו

"השאלות כן נותנות אינדיקציה", מתקשקש סיסקו. "הן מתייחסות לכל הנושאים בכפר ויש חלק מילולי שנתון לנו הרבה מידע".
 "החלק המילולי" אליו מתייחס סיסקו הוא בעצם מספר שורות, הממוקמות בתחתית הרף האחרון של השאלון. במקום זה יכולים המשי"כים לכתוב ככל העולה על רוחם. "כל האמירות מהחלק המילולי מתקבלות כמו שהן ולא מצונני" רות", מסביר סיסקו, "ודרכן אנחנו מקבלים הרבה מידע על הכפר".

אך האם זה מספיק? "לא ניתן להגיד את כל הירבים שצריך להגיד רק באמצעות שלושה משפטים בסוף השאלון", טוענת מורה בכפר. "המשוב בבסיסו אינו יעיל בצורה הזאת. גם שאר השאלות צריכות להיות יותר מרחיבות".
 השאלון מתייחס לתחומים רבים בכפר, אך גם מתעלם מלא מעט. כך למשל אין בו התייחסות לנושא שילוב התלמיד בעבודת המשק. לרעת סיסקו הנושא הזה אינו מהותי כיום.

"אם היו מעבירים את המשוב הזה לפני כמה עשורים, כשההוויה בכפר הירוק היתה מבוססת בעיקר על העבודה, השאלה הזאת היתה חשובה. כיום זה כבר לא כך".

מה עושים עם המשוב? האם באמת משנים משהו בהתאם לממצאים העולים ממנו? סיסקו: "היה דיון במועצת התלמידים לגבי תוצאות המשוב, וכבר עשינו שינויים. למשל, תלמידים התלוננו על כך שאין מראות בשידור תים, אז מיר תלינו מראות".

"יש אי שביעות רצון מובהקת ולא מוסברת מחדר האוכל. אני לא מבין את זה. אני אוכל את האוכל הזה כבר 40 שנה, והוא מגוון מאוד"

"היה דיון במועצת התלמידים לגבי תוצאות המשוב, וכבר עשינו שינויים. למשל, תלמידים התלוננו על כך שאין מראות בשידור תים, אז מיר תלינו מראות"

"אני לא מבין את זה. אני אוכל את האוכל הזה כבר ארבעים שנה והוא מגוון מאוד".
 חשוב לציין כי אין זאת הפעם הראשונה בה עולות תלונות נגד חדר האוכל. מסתבר שזהו נושא שדנים בו כבר שנים, אך הכפר מסרב לשינות את המצב הקיים בטענה שהתלונות חסרות בסיס.

"כל אורח שמגיע מתפעל מהאוכל", מגן סיסקו על המטבח, "יש הורים שמגיעים לכאן במיוחד באופן קבוע, על מנת לברוק טענות אלו ומבינים כי התלונות של ילדיהם אינן הגיוניות".
 אז מהיכן נובעת הביקורת?

"אני יכול להסביר את זה רק על ידי כך שהי מתלוננים מפונקים. איך אפשר להסביר זאת אחרת? הביקורת נעוצה בגורם פסיכולוגי. אם זה לא האוכל של אמא אז זה לא טוב".

ביקשתי לשמוע מהתלמידים עצמם מה מפריע להם כל כך בנושא האוכל. רבים מאלה ששאלתי התלוננו על סלטים שטובעים בשמן, עודף במאי כלים מטוגנים ורמת ניקיון בלתי מספקת בחדר האוכל.

מאתרועי לדר ידיעות הכפר הירוק

פעם בשנה נדרש כל תלמיד ועובד בכפר הירוק להביע את דעתו על המקום בעזרת דף משוב מיוחד. הרף הזה מאפשר להנהלת בית הספר לדעת מה מטריד את הנמצאים בכפר ומה צריך ואפשר לשפר.
 "המטרה היא לעצור את כל העשייה פעם אחת בשנה ולעבור בקרב כל אנשי הכפר, החל מתלמידיים ועד לעובדים, כדי לשאול אותם איך הם מרגישים ומה הם היו רוצים לשפר", אומר המנהל ד"ר קובי נווה (סיסקו). "המטרה הסופית היא להשיג שיפור בכל התחומים. זה נתון הדרמטית לאנשים להשתתף בהנהלת הכפר".

לא הכל ירוק

תוצאות הסקר מנותחות על ידי איש מוקצוע ומעובדות לחוברת עבט כרם שקראת "משוב הכפר".

סיסקו מוציא את החוברת האחרונה ממגירת שולחנו ושולף ממנה את הנתונים: 97% מהמי שביים גאים להיות תלמידים בכפר הירוק, 94% חשים ביטחון בכפר ו-98% מרוצים מהכפר. רוב אנשי הצוות וזכים להערכה גבוהה מאוד, ואלה שלא, טוען סיסקו, "מטופלים".
 אבל לא הכל ירוק. "יש אי שביעות רצון מובהקת ולא מוסברת מחדר האוכל", מודה המנהל.

רק כן ולא

הטענות הללו לא באות לידי ביטוי בשאר לון, שמתייחס רק לשאלה אם המשיב מרוצה מחדר האוכל או לא. כך אגב, גם לגבי שאר השאלות בסקר: תשובות של כן או לא, ללא אפשרות לפרט ולהוסיף מידע.

מה נסוגר עם איילת זזורר?

הקיץ מתקרב, ואיתו הסיפתה של עונת שוברי הקופות וסרטי האקשן • אין לי יותר מדי מילים טובות עליהם, אבל יש קרן אור קטנה אחת בחשיכה

ממוצע... מזל שיש את הופמן

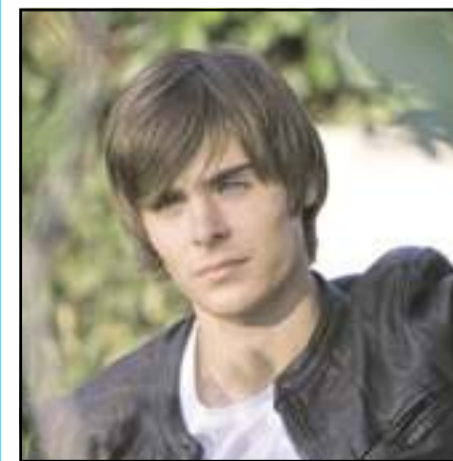
את האחריות לרציחות לוקח על עצמו ארגון העתיק, האוייב מספר אחד של הוותיקן, שבשם המרע גנב ממאיץ החלקיקים הגרול בשווייץ (שטרם השמיד את היקום) אנטי-הומה. כדי לפזר צץ אותו אי שם בוותיקן ולהשמיר את הכנסייה הקתולית באופן סופי.

אתם נתתם: 4/5, מעניין. אני נתן: 2/5, חלש.

ביקורות: הסרט רווי ברמויות חסרות עומק (כמויחד של איילת זורר, שתכלית תפקידה תמה ברקה השלישית), מפקץ במהירות מאירוע לאירוע ללא אהרה, ומתעקב על דיננים ארוכים ומייגעים, הנוגעים יותר בחשיפה היסטורית לא מדוייקת מאשר בהתקדמות העלילה.
 בדומה לשיעור היסטוריה ארוך במיוחד (140 דקות), כל התוצאות של הסרט כבר נקבעו מראש וכולם מודעים היטב לאופן שבו הוא הולך להיגמר - מה שהופך את ה"טוויסטים" ו"רגעי המתח" הרבים בו ללא יותר מנפחות בלתי רצוי ניות של תלמידים באמצע ההסבר של המורה.

שוב בן 17

תקציר העלילה: מויק לא מרוצה מחייו. הוא חולם לחזור לגיל התיכון ולשנות את מהלך חייו, ואכן מקבל את ההזדמנות לחזור להיות בן 17.
 אתם נתתם: 5/5, "הורס" (לא הבנתי אם אתם מתכוונת לסרט או לזאק אפרון!).
 אני נתן: לא מוזיק. אם אתה בחור, אז אולי עדיף שלא.
 ביקורות: לסרט נשלחתי על ידי מספר גדול של נשים מטווח גילים רחב יותר משרמינית. והאמת, ידעתי את דעתי עליו עוד לפני שהי תיישבתי באולם (שהיה מלא עד אפס מקום בני

לא מוזיק... למי התכוונת

אקסמן המקור: וולברין

תקציר העלילה: הסרט מציג את סיפורו של המוטנט לוגאן (וולברין) ומערכת היחסים שלו עם חברי צוות X.

במהלך הסרט מתעוררים אצל וולברין זיכרו נות רדומים מימיו בצוות, ימים שבהם השתתף בניסוי צבאי טרי, שבו הוא ומוטנטים אחרים שימשו כשפני ניסיונות.

אתם נתתם: 3.5/5, מבדר. אני נתן: 1.5/5, פתח...

ביקורות: העלילה והתסריט רחוקים מלהיות מקוריים ומרגשים, כמרחק וולברין מסכין גילוח. עתיר בקלישאות ובאירועים לא הגיוניים, הסרט נראה כאילו משהו עקר חלקים נרחבים ממגוון סרטי האקשן הרדודים של הקיצים האחרונים ואז הרכיב מהם קולאז' חסר משמעות ונלעג בעליל.

אפילו האקשן בסרט, כביכול המעלה הגדולה שלו, מנופח באופן מוגזם, חסר אופי ומזוייף.

פחח... מוטנטים

הזדמנות אחרונה לאהבה

תקציר העלילה: הארווי שייך, בותם ג'ינגלים אמריקאי, נקלע למשבר יצירה. הבוס שלו מעניק לו הזדמנות אחרונה לחזור לעצמו. שייך יוצא לחופשה בעקבות התנהגות של בתו בלונדון. אלא ששם הוא מגלה הפתעה לא נעימה - בתו בחרה באביה החורג לצעוד איתה לחופה. בכעס רב הוא עוזב את המקום בחורה לשרה-ת עופה, שם הוא פוגש בחורה בשם קייט.

אתם נתתם: 4.5/5, טוב מאוד. אני נתן: 3.5, ממוצע.

ביקורות: אין מה לעשות - כל הסיפור הוא קלישאה אחת גדולה. הסרט ספוג כבנאליות. נראה כי יש בו קמצוץ מכל עילית סרט שנעי' לה אי פעם, המתארת מפגש נרדומלי שמתפתח לרומן בין שתי דמויות.
 אין כאן שמץ של חדשנות. למולו, הסרט מת' ברוך בצוות שחקנים מוכשר במיוחד (רסטין הופ' מן ואמה תומפסון), המפייח חיים בדמויות ומעניק להן את הייחודיות שהתסריט נכשל בלתת.

מלאכים ושדים

תקציר העלילה: הסרט עוקב אחר הדוקטור המפורסם לסימבולוגיה (חקר הסמלים) - לנג' דוה, הנקרא על ידי הוותיקן ככבודו ובעצמו, לפענח סודות רציחות של קרדינלים המועמד'ים לכס האפיפיוריות.

חלש... איילת שלנו

שים מכל הגילים).
 בהיותו לעיסה של סרטים אחרים מהז'אנר, העלילה כמוכבן צפויה באופן מוחזק. אך היא לא הוסכת בסצינות כיפיות ובריאלוגים משעשעים, המאפיינים סרטי קומדיה מסוג זה, מה שהופך את הסרט למבדר לקיל.

ססארטרק

תקציר העלילה: בראשית; אחר מס' פורי המרע הבריוני, המפורסמים ביותר בהיסטוריה.

הסרט מתאר את סיפור מסעו של צוות של צעירים על ספינה של ספינת החלל. הצעירים לא יכלו להיות שונים יותר זה מזה, ובמסעם לה בין מהי מטרתם בחיים, הם הופכים למתחרים

מגמת קולנוע גאה להקרין

לפני בשנתיים הופק במגמה סרטו של גל מושיאליוב, "דרך ללא מוצא".

השנה נשלח הסרט לתחרות "מרד הנער'ים" של עיריית חיפה, הרשות למלחמה בס'מים ואלכוהול והרשות הלאומית לבטיחות בדרכים.

הסרט נכה במקום הראשון בקטיגוריית

טווסים בינינו

מראה לנו את הזנב שלו. אחד מ־250 שמסתובבים בכפר

ילדת בחזרה קצת חחה שקיבלתיי

בסיום לימודיו בכפר החליט גל קלה להישאר לשנת שירות, והוא כבר יודע שיחזור להרריך כאן גם אחרי הצבא • בא מאהבה

מאת שי עזרי ידיעות הכפר הירוק

גל קלה הגיע לכפר הירוק בביתה י' בתלמיד חוץ. בביתה י"ב עבר להיות פנימיט, ולא-חר שסיים את לימודיו החליט שהוא רוצה לתרום למקום באמצעות שנת שירות בכפר. היום הוא כבר יודע שיחזור לכאן גם אחרי הצבא.

שנת השירות של גל כללה הרכבה של קבוי צה ה' (כיתה ו') ועזרה לו להחליט על המשך דרכו: מדריך בכפר אחרי השחרור מהצבא. "אני אוהב את הצוות, שתמיד עוזר ותומך. זה בהחלט אחד הירברים שגורמים לי לרצות לחזור הנה כמדריך".

מה גרם לך להגיע הנה מלבתיחלה?
 "אני בן אדם שמאוד מחובר לטבע, הכפר הוא מקום מאוד פסטורלי וזה מה שמשך אותי".

למה החלטת לעשות שנת שירות בכפר?
 "שנת שירות הייתי עושה בכל מקרה, גם אם זה היה במקום אחר. אבל בגלל שאני כל כך מחובר לכפר רציתי להקריש את השנה הזאת למקום בו גדלתי והתחנכתי, לתרום לו ולתת בחזרה קצת ממה שקיבלתי".

מה העבודה שלך בכפר, מעבר להדרכת הילדים?
 "אני סדרן עבודה. אני מטפל בכל הביעות

בייבי סטודנטים

תלמידי כיתה ז' החלו ללמוד באוניברסיטת תל אביב, וגילו שהשר האקדמי אינו נורא כל כך

מאת רן כץ, ז' / ידעות הכפר הירוק

שיכבת ז', כשהוריעו לנו שאנו הולכים ללמוד באוניברסיטה. לא ידענו מי יהיו המרצים שלנו, לא היינו בטוחים מה נלמד, לא ידענו בכלל אם החומר יהיה מתקדם יותר, קשה יותר, משעמם הרבה יותר וכשלא יודעים חוששים. אבל כל החששות הללו נעלמו אחרי הפגישה הראשונה באוניברסיטה. הגענו למקום בצפייה להיכנס הישר לתוך

מה זה בדיוק אומר שנלמד באוניברסיטת תל אביב? מה אנחנו יודעים על כך? מה הולך להיות שם? איך נסתדר עם ה"גדולים"? זה מה שחשבנו, תלמידי מסלול המנהיגות של

"לדעת לתת, ללמוד לקבל"

הקב"סית ויקטוריה רודנב, שמלווה את ועדת הבוגרים כבר 18 שנה, מסבירה את מעגל הנתינה והקבלה במסגרת פעילות הוועדה

מאת ישראל פקד, ז' / ידעות הכפר הירוק

סיון להיות אוזן קשבת לכל דורש? איך את מגדירה את התפקיד שלך בוועדה? "איך שאני רואה את זה היום, התפקיד שלי הוא בעצם להיות אחת מחברי הוועדה, ולכל אחד מחברי ועדת הבוגרים יש תפקיד משלו ואחריות משלו. התיפקיד שלי הוא לשמור על התחרויות הוועדה כל שנה. בנוסף, לתת לכל ילד בוועדה, בין אם הוא חדש או ותיק, גלגול ולפתח אצלו את תכונות המנהיגות ואת הרצון לתרום מתוך אחריות אישית."

לאילו גילים מיועדת ועדת הבוגרים? "לפי המסורת, חברים חדשים מתוספים לוועדה בסוף כיתה ז'. הם מתחילים לעבוד בעצם בכיתה ז"א, ועובדים עם הוועדה במשך שנתיים, במהלך י"א-י"ב. "המבחן הראשון, והכי חשוב שלנו, הוא הקליטה בת"ל שנה. במהלך הקליטה אנחנו מקבלים את התלמידיים, מספקים להם את כל המידע על הכפר, עוורים להם להתאקלם ובעיקר מספרים להם כמה כף טוב כאן". לטיוב, ויקטוריה, מה היית רוצה להעביר לתלמידיים בעניין הוועדה? "הרבה העיקר שהייתי רוצה להעביר הוא לדעת לתת וללמוד לקבל מהצד השני, ושהוא לא ייגמר - אלו שקיבלו היום, יחזירו את זה מחר לדורות הבאים."

"אלו שקיבלו היום, יחזירו את זה מחר לדורות הבאים" - זוהי תמצית מקומה ותפקידה של ועדת הבוגרים בכפר על פי ויקטוריה. "ידעות הכפר הירוק" תפס לשיחה את ויקטוריה רודנב, הקב"סית שלנו, אשר מלווה את ועדת הבוגרים של הכפר. מהו תפקידך בוועדת הבוגרים? "אני מלווה את ועדת הבוגרים כבר 18 שנה, והייתי ממקימי הוועדה ביחד עם סיסקו, שבזמנו היה מנהל הפנימייה. הוא זה שהזמין אותי להצטרף אליו. "סיסקו ואני הסכמנו להצעה של תלמידי י"א-י"ב, להקים איזשהו גוף עצמאי של תלמידיים, שיוכלו לקחת על עצמם טיפול בבעיות קליטה, אשר היו עניין חשוב בכפר. לאחר מכן החלטנו ביחד לקרוא לגוף הזה ועדת בוגרים. כיום, סיסקו מלווה את מועצת הנוער הכלל כפרית, ואני מלווה את ועדת הבוגרים כבר שנים רבות". מהו תפקיד הוועדה בכפר? "התפקיד העיקר הוא קליטה של ילדים חדשים וני"

על ספיטל הואשמים: כיתה ז'

וגם על דוכן השופטים, מתחת לגלימות התובעים וליד שולחנה של הסניגוריה • למשך שעותיים הפכו תלמידי ז' / 1 לשחקנים הראשיים במשפט שסיכם שנה שלמה של לימודים

הדובדבן שבקצפת: משפט מבוסס בבית המשפט המחוזי במתח תקווה

נינו המדריכים אירוע משפטי וחילוקי לנו תפקידים של תובעים, סניגורים, שופטים ועוד. ערכנו בכיתה כמה חזרות וביום המיועד נסענו לבית המשפט המ' חזוי בפתח תקווה.

אחרי שסיירנו במקום, שמענו הסברים על המ' תרחש באולמות המשפט ואף זכינו להיות נוכחים במשפט אמיתי, החל המשפט שלנו. כל אחד מאיתנו קיבל בגדים בהתאם לתפקידו: גלימות, מדי שומי רים, חליפות ועוד.

לבושים ו"בעלי תפקידים" חדשים נכנסו לאולם נרגשים מאוד ולמשך שעותיים הפך כל אחד מאיתנו לשופט, סניגור, קטגור ועוד.

התרגשו מאוד מאור ממחאות הכפיים של הקהל הרב שנכח באולם. היו בקהל שאף הוילו דמעה (למרות שניסו להסתיר זאת), הדבר הוכיח לנו שהשמיים הם הגבול. תורה לכל עובדי בית המשפט המחוזי.

מאת דור מלכא וענבר הלביא ז' / 7 ידעות הכפר הירוק

אנו תלמידי ז' / 1, עברנו במהלך השנה הווה מדהימה, בזכותם של מתנדבים מבית המשפט המחוזי בפתח תקווה, שפתחו בפנינו דלת לנעי" שה בעולם המשפט.

מידי שבוע הגיעו אלינו לכיתה עורכי דין, שופטים, תובעים וסניגורים, וסיפרו לנו על המתרחש בבית המשפט. כך זכינו להכיר מקרוב את האנשים שמעורבים במשפטים המתרחשים מידי יום בארץ. חוץ מהרצאות מעניינות כלל הקורס שלנו גם ביקור בבית הספר למשמר בתי הסוהר, בו מכשירים סוהרים למנוע אלימות של נאשמים ובני משפחה תיהם בבתי המשפט.

אבל הרובדבן שבקצפת היה המשפט המבויים שהתקיים בסוף הקורס. לקראת המשפט הציגו כפי

קרן היסוד

תקשורת בין יבשתית, מערכת לניטרול טילים וגם קופות רושמות ודיסקים • לא תאמינו כמה מכשירים מבוססים על קרן הלייזר

מאת ויקי מולאק ותמי יעקבי ידעות הכפר הירוק

תארו לכם עולם ללא לייזר. לא מרגיש אתכם במיוחד, נכון? זאת משום שאינכם יודעים עד כמה הייבם מושפעים מהלייזר וכמה מכשירים יומיומיים תלויים בו. מרפסות, דיסקים, קופות רושמות - אלה הם רק חלק מהמכשירים הרבים שעושים שימוש בלייזר. כמוכן שאפשר לחיות בלעדיו, אבל החיים יהיו הרבה פחות נוחים. לאחרונה יצאה כיתה ז' / 2, "חיי עם המורה לפיזיקה ולדימירי, לאוניברסיטה העברית בירושלים, ליום הרצאות בנושא הלייזר.

את ההרצאות העבירו חיילי תלפיות, שהסבירו לנו גם את ההיבטים הפיזיקליים של הקרן וגם את השימושים היומיומיים שעושה בה הצבא. התברר שהלייזר חיוני ביותר גם לביטור ננו והוא משמש, בין השאר, במערכת משוכללת לניטרול טילים שנקראת "נאוטילוס". בנוסף גילינו כי התקשורת העולמית מתבססת גם היא על הלייזר - אור העובר דרך סיבים אופטיים בין יבשות, ובלעדיו, לא היינו יכולים לדבר עם הרוד מאמריקה. תחום נוסף הקשור ללייזר הוא ההולוגרמות. כן, ההולוגרמות שבמשך שנים נחשבו לפני טויה פרועה של סרטי מדע בדיוני, מיוצרות ומשמשות כיום בחיי היומיום, בזכות הלייזר. כך בעצם קיבלנו מושג עד כמה הקרן הזעירה, שאחיינו הקטנים נהנים להשתמש בה למטרות חירוף, היא בעלת שימושים רבים וחשובים. עברנו חוויה מהנה ומעשירה, ונחשפנו לתחום שלא הכרנו לפני כן.

אם יש לכם פנאי

תפזורת

א	ה	מ	ז	ר	ו	נ	ס	פ	ס	ל	מ	נ
פ	ר	ת	ל	י	י	ת	א	ו	נ	א	ס	ע
ל	מ	ג	ע	י	כ	ל	ד	ר	ל	ו	ו	ה
י	ה	ט	ז	מ	כ	ש	י	ר	י	מ	מ	ע
ק	ז	ח	ע	ג	ל	ג	ו	ל	ג	י	ת	מ
פ	ה	ו	ט	ב	ע	ו	ת	פ	צ	ה	י	י
ל	מ	ד	ל	ק	ר	א	ת	ש	ת	א	ח	ד
ק	ב	ק	פ	צ	י	ת	ג	ק	ו	ר	ה	ת
ס	ד	ש	פ	ג	ט	ה	ו	ז	ר	ח	ט	ר
ב	י	ה	ג	ד	כ	ל	מ	נ	ס	ק	ע	א
א	ה	ק	פ	צ	ה	פ	ס	ל	ט	ה	ע	ש

מחפן מילים:

התעמלות קרקע, קורה, מבשירים, טבעות, תליית אוו, סולם, רלווה, הרמה, עשלה, ארגו, קפצות, ספסל, מקפצה, שלב, דרנה, פליקפלק, שפגט, הקפצה, מזרון, לאומי, קשה, פלטה, גלגל, עמידות ראש, מתחיה

נראה אתכם

- תגידו 8 פעמים רצופות: "תטאטא את התא לאט לאט".
- תגידו 15 פעמים רצופות: "את המילה: בחלקקות".
- תגידו 10 פעמים רצופות: "גנן גידל רגן בגן, רגן גדול גדל בגן".
- תגידו 10 פעמים רצופות: "נחש נשך נחש".
- תגידו 10 פעמים רצופות: "גילה גיל גלגלה גלגל לגלגל שבגליל".
- תגידו 8 פעמים רצופות: "שש שמשות משושות משוחות בששר".
- תגידו 6 פעמים רצופות: "צצר צייר ציור צור צורה באבן צור".
- תגידו 12 פעמים רצופות: "בקבוק בלי פקק מפוקק".
- תגידו 10 פעמים: "רג דרג רג שדרג את הרג".

בדיחות

☆ רופא אומר לאשה שיש לה שישה חודשים לחיות. "יש משהו שאני יכולה לעשות?", היא שואלת. "כן, יש, הרופא עונה, "את יכולה להתחתן עם רואה חשבון, שמתמחה במיסים". "איך זה יעזור לי להתגבר על מחלתי?", שואלת האשה. "אה, זה לא יעזור לך בעניין המחלה", אומר הרופא, "אבל ששת החודשים האלה ייראו לך כמו נצח".

☆ גברת פרק מוזמנת להשתתף בחבר מויר

ידיעות הכפר הירוק

כפר הילב וקפס

טקס שבועות מקסים הביא לידי ביטוי את ייחודו של הכפר על הענפים החקלאיים שבו • והיו גם זמרים, רקדנים והרבה אהבה

מאת אור הררי, ח' 2/
"ידיעות הכפר הירוק"

רות, תופים, קלידים וכלי נשיפה, וילדי המשפחות פחתונים על דרבוקות. חברי להקת המחול של הכפר הופיעו בשני ריקודים מקצועיים, שהיה ברור מהם כמה נהנים הרקדנים לרקוד. הצגת הענפים השונים בכפר, בהם אורווה, לול, חדר אוכל ועוד, היתה מצחיקה ומפתיעה בכל פעם מחדש בגלל התלבושות, השלטים המושקעים, והבנוס... עגל או סוס שהועלו לכמה, או שולחן ושני סועדים על משטח נייר. חברות הזמר חתמה את הטקס בהימנון הכפר הירוק. עם הפזמון עלו כל המשתתפים לבמה, רקדו, שרו, וסיימו את ההופעה עם הרבה חום, אהבה וטעם של עוה. זה היה חג שבועות שמח!

הטקס המרכזי של שבועות נפתח בריקוד סולו נפלא של אחת מתלמידות הכפר, בליווי שירה של תלמידה נוספת, ולאחר נאום הפתיחה של מנהל הכפר די"ר קובי נווה. הטקס היה מורכב מהופעות שירה, נגינה, ריקוד, והצגת ענפים שונים בכפר. בין המוזמרים היו להקת הזמר המצויינת של הכפר, וילדי המשפחות שהציגו קטע זימרה וריקוד מתוק במיוחד, שזכה למחאות כפיים סוערות מהקהל. תלמידי בית הספר הופיעו בנגינה על גיט

מערכת ידיעותיכון
מאחלת מזל טוב
לרגל שנת ה'60
לכפר הירוק